

יין שמן ומים יצאו מהבינה

רַבִּי אֲבָא אָמַר, מֵאֲתֵר חַד נִפְקוּ, יֵינ וְשֶׁמֶן וּמִים (דבש וקלב). **מִים וְשֶׁמֶן לִימִינָא** ממקום אחד מהבינה יצאו יין שמן ומים,

מים כנגד החסד ושמן כנגד החכמה ושניהם בצד ימין, **נָטְלִי כַּהֲנֵי וַיִּרְתִּי לֹזֶן** ולכן נוטלים אותם הכהנים ויורשים אותם מפני שגם הכהנים נמצאים בצד הימני, **וְשֶׁמֶן**

יִתִּיר מִכֶּלֶא. דְּאִיהוּ דְּדוֹוֹתָא שִׁירוֹתָא וְסִיּוּמָא והשמן שכנגד החכמה הוא יותר מכולם בגלל שיש שמחה בתחילתו ובסופו, **דְּכִתִּיב,** (תהלים קלג)

כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן זֶקֶן אֶהְרֶץ דהיינו שהשמן מתחיל מהמוח שעל הראש וממשיך לרדת על הזקן שהוא סוף הבינה וממשיך לרדת

לחסד שהוא זקן אהרן (רמ"ק). **וַיֵּינ לְשִׁמְאֵלָא, יִרְתִּי לַיּוֹאֵי, לְאֲרָמָא קָלָא וּלְזַמְרָא, וְלֹא לְשִׁתּוּק** ואת היין שבשמאל יורשים אותו הלויים בכדי

להרים קול ולזמר ולא לשתוק, **דְּהָא חֲמָרָא לָא שְׁתִּיק לְעֵלְמִין** מפני שהיין לא שותק לעולם דמתי שותים ממנו משמיעים קול ומגלים סודות (רמ"ק), **וְשֶׁמֶן**

בְּחֵשָׁי הוּא תְדִיר והשמן שכנגד המחשבה הוא בחשאי תמיד לפי שאין

במחשבה קול.

שמן בחשאי מהחכמה יין מהגבורות בקול

מֵה בֵּין תְּאִי לְתְּאִי וקשה שמכיון שהשמן והיין שניהם מגיעים מהבינה אז א"כ מה ההבדל בין זה לזה. **אֵלָא, שְׁמֵן דְּאִיהוּ בְּחֵשָׁי בְּלִחִישׁוֹ**

תְדִיר, אֲתִי מְסַטְרָא דְּמַחְשָׁבָה אלא השמן שהוא בחשאי ובסתר תמיד

הלימוד היומי

לע"נ ברוך ברכני חגיג בן נינה ועמוס ז"ל - לע"נ יעקב בן שלום וזהרה שמחי ז"ל

הוא מגיע מהחכמה ששם המחשבה, דַּאִיהוּ בְּלִחְיֵשׁוּ תְּדִיר וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּעַ, וְהוּא בְּחֵשָׁאֵי שְׂהוּא בִּסְתֵר תְּמִיד וְאִין קוּל הַמַּחֲשָׁבָה נִשְׁמַע וְתַמִּיד הוּא בַחֲשָׁאֵי, וְעַל דָּא הוּא מִיִּמְנָא וְלִכְּנָה הוּא מִצַּד יְמִין. וְיִין דַּאִיהוּ לְאַרְמָא קְלָא, וְלֹא שְׁתִּיק לְעֵלְמִין אֲבַל יִין שְׂהוּא גוּרָם לְהַרִים אֵת הַקּוּל וְהוּא לֹא שׁוֹתֵק לְעוֹלָם, אֲתִי מִסְטָרָא דַּאִיִּמָּא אַז הוּא מִגִּיעַ מִהַצַּד הַשְּׂמַאלִי שֶׁל אִמָּא, וְיִרְתִּין לְיוֹאֵי לְסִטְר שְׂמָאלָא, וְקִיִּימִי לְזַמְרָא לְאַרְמָא קְלָא, וְקִיִּימִי בְּדִינָא וְיִוֹרְשִׁים אוֹתוֹ הַלּוּיִים שֶׁהֵם בְּצַד שְׂמָאל בְּכַדִּי שִׁירִימוּ אֵת קוֹלָם וְיִזְמְרוּ וְלֹא יִשְׁתַּקּוּ וְהֵם עוֹמְדִים לְדוֹן אֵת הַדִּין מִפְּנֵי שֶׁהֵם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁבִשְׂמָאל. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב וּמִשׁוֹם כֶּךָ כְּתוּב בַּפְּסוּק, (דְּבָרִים כ"א) וְעַל פִּיהֶם יְהִי כָּל רִיב וְכָל נִגְעָה [קט"ו] מִפְּנֵי שֶׁהֵם עוֹמְדִים בַּמְּקוֹם הַדִּין שְׂהוּא הַגְּבוּרוֹת שְׁבִשְׂמָאל.

מַעֲשֵׂיו שֶׁל הַכֹּהֵן בַּחֲשָׁאֵי וְהִיחֹד שְׂהוּא מִיחַד בַּחֲשָׁאֵי וְלִכְּנָה אֲסוּר לּוֹ לְשִׁתּוֹת יִין בְּגִין כֶּךָ, כִּי הֵנָּה כֹּד יִיעוֹל לְמַקְדָּשָׁא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא, אֲסִיר לִיָּה לְמִשְׁתֵּי חַמְרָא וּמִשׁוֹם כֶּךָ הַכֹּהֵן כִּשְׂהוּא נִכְנַס לְבֵיחַ"ק לְעִבּוֹד עֲבוּדָה בְּבִיחַ"ק אֲסוּר לּוֹ לְשִׁתּוֹת יִין, דִּהָא עוֹבְדוֹי בַּחֲשָׁאֵי אִינּוֹן, וּבַחֲשָׁאֵי (ס"א אֲתַחֲזִי) אֲתָאן וְאֲתַכְּבוּן שְׂהָרִי מַעֲשֵׂיו הֵם בַּחֲשָׁאֵי, וּבִסְתֵר הוּא

אור הרשב"י

[קט"ו] וּבִיָּאָר הַדְּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם דִּהֵינּוּ עַל יְדֵי עִם הַנְּבִיעוּ וְכוּ' וּמִנֵּנֵה לְעַנְג, וְעַל יְדֵי שְׂמִמְשִׁיכִין אֵת הַוּוּיָה בְּרוּךְ הוּא נִמְתַּקִּין הַדִּינִים בְּשׁוֹרֶשׁם נִנְעָה וְהֵם מִהַפְּכִים מְרִיב לְרַבִּי וְהוּא חֲכָמָה וּבִינָה וּמִהַפְּכִים מִנֵּנֵה לְעַנְג וּמְרִיב לְרַבִּי וּמִדָּם לְאָדָם.

הלימוד היומי

לע"נ ברוך ברכני חגיג בן נינה ועמוס ז"ל - לע"נ יעקב בן שלום וזהרה שמחי ז"ל

בא ומתכוון שלא יהיה הקרבן פיגול אם חשב עליו מחשבה אחרת (רמ"ק), (ס"א ובחשאי
 אתפון במה דאתפון) וזווג למאן דזווג, ונגיד ברכאן לעלמין
 בלהו, וכלא בחשאי וכן בחשאי הוא מזווג את מי שהוא מזווג שהם החכמה
 והבינה שהם נעלמים (רמ"ק) וכל מעשיו הם בחשאי ולכן אסור לו לשתות יין שהוא בגלוי,
 (ועוד) דעובדוי בלהו ברזא. וחמרא מנגלה רזין הוא ועוד
 טעם, מפני שכל עבודת הכהנים הוא על דרך הסוד ולכן אסור לו לשתות יין שהוא מגלה
 את הסודות, דהא כל עובדוי לארמא קלא קאים מפני שהיין ענינו
 עומד להרים את הקול והוא הפך מעבודת הכהן (רמ"ק).

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך ממירון לציפורי

רבי יהודה ורבי יצחק היו אזלי בארחה, מבי מרוניא
 לציפורי היו הולכים בדרך ממירון לציפורי, ויהוה רבייא חד
 שכית בגנון (ס"א לגבייהו), והיה נער אחד מצוי אצלם בחמרא
 בקינפא דדובשא וחמורו היה נושא משא של דבש אמר רבי יהודה
 נימא מלה דאורייתא ונזיל אמר רבי יהודה לרבי יצחק נאמר דברי תורה
 ונלך בדרך.

יינה של תורה הוא טוב לכולם

פֶּתַח רַבִּי יַעֲחֹק וְאָמַר, (שיר השירים ז) **וְחִפְּךָ פֵּיזֵן הַטּוֹב** [קטז]

הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. **וְחִפְּךָ פֵּיזֵן הַטּוֹב, דָּא**

יֵינָא דְאֹרִייתָא, דְּאִיהוּ טָב פחרוש, שהוא יינה של תורה שהוא טוב מצד

יין המשמח. **דְּהָא יֵינָא אַחְרָא לָאו אִיהוּ טָב** כי יין אחר המשכר, הוא

לא טוב, **וְיֵינָא דְאֹרִייתָא, טָב לְכֻלָּא** ויינה של תורה הוא טוב לכולם.

טָב לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְאַתִּי והוא טוב לנמצאים בעולם הזה

שנהנים ממנו והוא טוב גם לנמצאים בעולם הבא (רמ"ק). **וְדָא הוּא יֵינָא**

דְּנִיחָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מִכְּלָא וזהו היינה של

תורה הוא נוח לקב"ה יותר מכולם ולכן כתוב הולך דודי למישרים מפני שהוא ישר בעיני

דודי שהוא הקב"ה (רמ"ק), **וּבְזִכּוֹ דָּא, מָאן דְּמְרִי מֵיֵינָא**

דְּאֹרִייתָא ובזכות זה מי שמרווה את צמאונו מיינה של תורה, **יְתַעַר**

לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְיִזְכִּי לְאַחֵיָא, פֶּד יוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא לְעַדִּיקֵיָא הוא יתעורר לעולם הבא ויזכה לחיות כאשר יקים הקב"ה את

הצדיקים מקברם ועל כך כתוב דובב שפתי ישנים לומר שהמתים שהם ישנים יקומו ויהיו

שפתותיהם דובבות (מק"מ). **אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, דוּבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים,**

אור הרשב"י

חסידים וצדיקים, ולא עם ערשילאים ורקים, כי היין יוסיף חכמת עמוקים, עץ חיים למחזיקים. ועוד היין יוסיף חכמת המשכיל, וכפיל שטות האויל, ויחדש אהבת אוהב, ויעורר איבת האויב, ויפתח יד הנדיב, ויחוק לב הכילי.

[קטז] וכתב האורחות צדיקים "וחכך כיון הטוב". מכל אלה נדע שבה היין כשהוא כמשפט החכמים השותים כשיעור, שיגבר השכל על היין ולא יגבר היין על השכל, והשותים בזמן הקבוע עם אוהבים וריעים, ועם

הלימוד היומי

לע"נ ברוך ברכני חגיג בן נינה ועמוס ז"ל - לע"נ יעקב בן שלום וזהרה שמחי ז"ל